

have været en logistisk opgave af dimensioner, og det skal der lyde en uforbeholden ros for.

Se, hr. Bjarne Laustsen bliver ved med at snakke om, at vi med det her forslag snyder og bedrager folk. Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det her spørgsmål nok er et af de mest grundigt behandlede forslag i Folketinget. Der er stillet og besvaret 210 skriftlige spørgsmål under Arbejdsmarkedsudvalgets behandling af forslaget. Der har været 8 spørgsmål her i spørgetiden, der har været 6 skriftlige § 20-spørgsmål, der har været samråd om forslaget, der har været en høring, og så har der været de 80 deputationer.

Jeg tror faktisk, at det her forslag er et rigtig godt og gennembelyst forslag. Vi har lyttet til bekyrningerne, og vi har taget bestik heraf. Dansk Folkeparti og regeringen stiller derfor de to ændringsforslag, som gør, at folk trygt kan benytte denne her lov.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Bjarne Laustsen med sit sidste spørgsmål til ministeren.

Bjarne Laustsen (S):

Så vil jeg skynde mig at takke for den anerkendelse, der ligger i ministerens svar, af, at Socialdemokratiets repræsentant passer sit arbejde i Arbejdsmarkedsudvalget. Det er jo helt overvældende, at man bliver beskyldt for at have så mange venner ud over det ganske land. Det er jeg glad for.

Men når ministeren taler om, at der er to ændringsforslag, så beviser det jo faktisk, at man har snydt på vægten. For ændringsforslagene fra Dansk Folkeparti tog udgangspunkt i tre lovforslag, og man har altså snydt på vægten med det ene forslag, for det fortæller ministeren nu helt åbent her. Og jeg troede faktisk, at der skulle have været nogle flere forslag.

Det, der er problemet her, er jo at overbevise regeringen om, at man skal lade være med at blande sig i forhold, der bedst løses derude, hvor tingene sker. En lang række af de overenskomster, der er, er med regeringens utidige indgreb ulovlige, og det vil komme til at betyde så mange ting for det videre arbejde i forhold til arbejdsmarkedspolitikken, at jeg tror, at man gør mere skade end gavn.

Det har meget stor betydning for, om det kan lade sig gøre at vedtage overenskomster fremover, fordi man aldrig ved, hvor man har regeringen i denne sag.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er ingen, der behøver at være i tvivl om, hvor man har regeringen. Regeringen har man som trofast støtte for de enkelte menneskers ret til at bestemme over deres eget liv.

Jeg vil bare gerne have lov at sige til hr. Bjarne Laustsen, at hykleriet ingen grænser kender på det her område. I næsten halvdel af landets overenskomster er der fuldstændig fri ret til at indgå deltidsaftaler, fuldstændig fri ret. Den ret vil vi nu give de lønmodtagere, der har restriktioner på, og som er underlagt SiD's forgodtbeholdende i de her sager. Hvad er det, vi snakker om? Hvorfor skal kun halvdel af borgerne have ret til at gå på deltid, og hvorfor skal den anden halvdel ikke have ret til det? Det overstiger – jeg anerkender, at min forståelse selvfølgelig er begrænset på mange områder – langt min fatteevne, hvordan man kan gå i byen med sådan noget. Og det er hr. Bjarne Laustsen, jeg tænker på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1940

33) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jette Bergenholtz Baurup (S):

»Kan ministeren orientere om, hvad ministeren agter at foretage sig, så de medicinske afdelinger på landets hospitaler ikke fremover er overbelagte, så patienter ligger på gange, opholdsstuer m.v., som det blev vist i TV 2 den 28. april 2002?«

Jette Bergenholtz Baurup (S):

Min begrundelse for spørgsmålet er, at jeg så en tv-udsendelse i TV 2 den 28. april, hvor en del af plejepersonalet på en medicinsk afdeling ikke foretog sig andet end at flytte rundt på senge med patienter, så de dårligste patienter kom ind på stuerne. Om aftenen blev senge fra gangene kørt ind i opholdsstuer. Der var på trods af dette stadig patienter, der måtte ligge i senge på gangene, hvilket var det eneste, der kunne tilbydes. Dette på trods af at brandmyndighederne gentagne gange havde givet påbud.

Ældre, der er færdigbehandlet, men udelukkende venter på plejehjemsplads, kan ligge i flere måneder og optage plads på en medicinsk afdeling frem for at blive tilbudt plejehjemsplads.